

РЕШЕНИЕ

№ 4575

гр. София, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3776** по описа за **2022** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на [фирма]-С. с представляващ М.М. и с проц. представител адв. М.С. против Решение № 227/19.01.22г на СРС по нахд № 12597/21г, НО, 107ми състав, с което е потвърдено НП № 587833-F587856/15.07.21г на Началник Отдел „ОД“-С. в ЦУ на НАП, с което на дружеството е наложено адм.наказание “ имущ.санкция” в размер на 500лв , на осн. чл. 185 ал.1 от ЗДДС , за нарушение по чл.118 ал.1 от ЗДДС.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е необосновано и мат.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и отмяна на НП. Соочи се, че от съдържанието на АУАН и НП, както и от чл.118 и чл. 185 от ЗДДС- не може да се установят елементите на проц.нарушение. СРС неправилно е приел, че АУАН и НП съдържат зад.реквизити, вкл. описание на нарушението. Освен това, касаторът изначално не би могъл да бъде субект по чл.3 ал.2 от Наредбата/тъй като е търговец на течни горива/, като липсва правно основание за ангажиране на отговорността му.Неправилно е определена и санкционната норма- санкцията следва да е по ал.2 на чл.185 /доколкото е налице неотразяване на приходи/. Неправилен е изводът на СРС, че щом нарушението е формално- чл.28 от ЗАНН е изключен по презумпция.Няма доказателства за настъпили вреди за фиска, поради което е налице маловажност по чл.28 от ЗАНН/предвид огромния оборот на дружеството за 2020г и липсата на задължения

към НАП за 2020г./В съд.заседание адв. С. поддържа жалбата.

Ответникът ЦУ на НАП се представлява в съд.заседание от юрк.Г., който оспорва кас.жалба като неоснователна и недоказана, моли се за отхвърлянето ѝ и за присъждане на юрк.възнаграждение. Сочи се, че решението на СРС е правилно и законосъобразно, както и НП.

Прокурорът от СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63в от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът намира решението на СРС за валидно и допустимо, като по неговата мат.законосъобразност ще изложи следните съображения:

1/ Касаторът не оспорва, че не е издал фискален бон от регистрираното ФУ за осъществена продажба в размер на 35лв, т.е. не оспорва извършването на нарушение по чл. 118 ал.1 от ЗДДС. Доколкото в АУАН и НП никъде не се сочи като нарушен чл.3 ал.2 от Наредба/непосочено коя в кас.жалба/- доводите на касатора, че изобщо не е субект на нарушение по този член, се явява неотнормисимо.

2/ След като е налице безспорно установено нарушение по чл.118 ал.1 от ЗДДС, то санкционната норма за него е чл.185 ал.1 от ЗДДС. Претендираната от касатора санкционна норма по чл. 185 ал.2 от ЗДДС изобщо не касае извършеното от него нарушение. Видно от чл.185 ал.1 от ЗДДС „ На лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв. Видно от чл.185 ал.2 от ЗДДС „ Извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1“.

3/ Касаторът няма никакъв правен интерес да твърди, че е извършил нарушение с правна квалификация по ал.2, тъй като там санкцията е по-висока. След като касаторът не оспорва извършването на нарушението по чл.118 ал.1 от ЗДДС, за К.състав не съществува друга правна възможност, освен да потвърди наложената санкция в размер на 1500лв. Тъй като в кас.жалба няма посочено кас.основание- явна несправедливост на наложеното наказание/предвидения мин.размер е 500лв/, нито има аргументи за неправилно определяне на размера по чл.27 от ЗАНН.

4/ Проц.нарушение не е маловажно по см. на чл.28 от З., тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от всички останали нарушения от този вид. Доколкото отговорността на ЮЛ е обективна/безвиновна/, то не се прави преценка за общ.опасност на нарушителя. Няма нито един вид адм.нарушение в българското законодателство, което по презумпция да е изключено от прилагането на чл.28 от ЗАНН/независимо колко важни обществени отношения касае нарушението, то винаги подлежи на конкретна преценка по чл.28 от ЗАНН, като се сравнява с останалите нарушения от същия вид/.

К.жалба е неоснователна, решението на СРС /по аргументите по-горе/- следва да се остави в сила. При този изход на спора- на ответника се дължи юрк.възнаграждение в

мин.размер от 80лв по чл.27е от НЗПП вр. чл. 63д ал.5 вр. ал.4 от ЗАНН.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 227/19.01.22г на СРС по нахд № 12597/21г, НО, 107ми състав, по кас.жалба на [фирма]-С. с представляващ М.М. и с проц. представител адв. М.С..

ОСЪЖДА [фирма]-С. с представляващ М.М. да заплати на НАП сумата от 80лв/осемдесет лева/, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: